

Vackert så

Elias Schlstedt

Allegretto

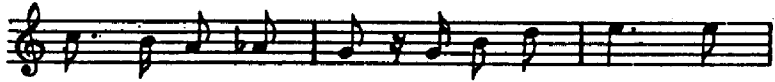
C.G.R. Littmarck

1. Du kla - gar, men du kla - gar dumt, min
2. Var gång du dig i spe - geln sett, så
3. Vår jord tar hand om vår per - son från

gam - le he - ders - vän! Ditt ö - ga ser all -
såg du väl där - i, att dig en säll - sam
bör - jan och till slut. Är man ej född med

ting så skumt, som om det grott i - gen. Vad
ä - ra skett, att du fått män - ska bli. Du
pre - ten - tion, så kan man slå sej ut. Om

som ditt sin - ne stäm - mer ned, jag ic - ke
är mot lar - ver och in - sekt en sol att
du i sko - gen gör en titt, så kan du

kan för - stå. Du är ju född, att
se up - på. Du är av A - dams
li - ta på, att du har svamp och

bör - ja med, och 'det är vac - kert så.
stol - ta släkt, och det är vac - kert så.
blå - bär fritt, och det är vac - kert så.

4. Har du ej gratis fått förnuft
att bruka som du vill,
och dito vatten, sol och luft
och snö och månsken till?
När sen du en förnyad hud
vart sjunde år lär få,
jag tycker, sannerligt för Gud,
att det är vackert så.
5. Och när till sist du andan mist,
och du är kroppen kvitt,
en himlafärd du gör till sist,
som du får kostnadsfritt.
Vem vet, kanske en skönhet då,
som du ej tänker på,
skall till din grav med rosor gå,
och det är vackert så.